

intelligit, cui utriusq; vocabuli originis venit in mentem,
alterum enim a lucro, id est οχρο τοῦ κέρδους, a pelli-
bus alterum ductum est. Et si idem sit, quid Archite-
cto cum pellibus & Cerdō enim in illa inscriptione, homi-
nis non studii est index. Ut si idem credi par fuit, fue-
rit tamen Cerdonis non Pellionis appellatio restituenda.
Quin & quod Vitruvius noster reprehendit, Archite-
ctus ille sub mutilis denticulos collocauit. Itaq; vulgatam
codicis scriptiōnēm retinente, diuersos esse arbitramur.
Et nostrum quidem apparet parentum cura liberalibus di-
sciplinis ab ineunte ætate fuisse institutum, encyclopæ-
diamq; absoluisse, quod ipse statetur in libri sexti proœmio.
Statura vero se fuisse humili, indicat in præfatione lib. 2.
Iulio Cæsari fuit non ignotus, post cuius obitum, ingraue-
scente iam ætate, aut affecta potius, ut ex memorato li-
ibri secundi loco coniicimus, ab Octavia fratri Augusto
commendatus, apparationi balistarum, scorpionum, cæ-
terorumq; tormentorum, cum M. Aurelio, P. Minidio,
quem alii Numidicum vocant, & Cn. Cornelio præfe-
ctus est, anno ei reditu quo ad viueret constituto. Qua
munificentia excitatus, ut indicat in præfatione operis,
omnem ædificandi rationem Augusto scripsit, quam de-
cem libris cōplexum se esse, sub finem operis testatur, ne-
quis figurās quas in suis singulis libris extremi voluminis
nomine deformabat, in priuatum librum, hoc est vnde ci-
mum aliquem reiectas falso existimet. Ingenii fœlicisq;
fuisse ingenii, libri septimus, nonus, & decimus argu-
mento esse queant. Hac tenuis quod astruere possumus.

Gulielm